

De volgende ochtend
gingen ze vroeg op pad.
Ze staken een schattig
bruggetje over.
En nog een.
En nog een.

‘Wacht!’
riep Olivia.

‘We steken steeds hetzelfde kanaal over!
We zijn verdwaald. En mijn
bloedsuikerspiegel wordt te laag.’

‘We halen een ijsje,’ beloofde haar moeder.

‘Dat noemen ze
hier *gelato*,’
antwoordde Olivia.

Iedereen nam gelato.

Ze staken een imposante brug over. Toen zag Olivia voor het eerst het Grote Kanaal, met zijn glinsterende, veelkleurige paleizen.

Olivia zei op licht hysterische toon:
'Mama, mogen we alsjeblieft
ALSJEBLIEFT in een paleis aan
het Grote Kanaal wonen?'

Olivia zou nooit meer dezelfde zijn.
Ze had nog een gelato nodig.

Of twee...

...of drie.

Toen ze weer opgeknapt was,
wandelden ze verder.

Uiteindelijk liepen ze onder
een donkere poort door...

